

Kunstnik läkitati tööle

17. jaanuaril palus Tartu Pauluse kogudus Jumala õnnistust ja Püha Vaimu abi kunstnik Aapo Pukkile kahe maali valmistamiseks, mis kujutavad Kristust.

„Tundsin, et ilma õnnistusega ei saa maalima asuda!” ütles kunstnik. „See on justkui lähetamine selle töö tegemiseks. Nende maalide valmimine on kaaluka tähendusega minu kui uskliku kunstniku jaoks.”

Üks maal kujutab Jeesust oma ema Maarja süles. Maali alla seinale kirjutatakse sõnad, mida ingel ütles tuleva Päästja kohta (Lk 1,32): „Tema saab suureks ja teda hüütakse Kõigekõrge- ma Pojaks ja Issand Jumal annab talle tema isa Taaveti trooni.”

Teine maal kujutab ülestõusnud Kristust. Selle alla tulevad Jeesuse enese sõnad (Jh 14,6): „Mina olen tee ja tõde ja elu, ükski ei saa Isa juurde muidu kui minu kaudu.”

Eeltööd on praeguseks tehtud. Sael asuvas ateljees on üles ehitatud tükike Pauluse kiriku seina, õmblejad on valmistanud maalidel kujutatavad rõivad, nukumeistrid mannekeeni ja elektrik loonud valguslahenduse.

Maalid avatakse 3. oktoobril 2021, mis oktoobri esimese pühapäevana on Tartu Pauluse kiriku esmapühitsemise 104. aastapäev, ja nagu selgus, ka kunstniku sünnipäev.

Pauluse koguduses alustab tööd leinarühm

Siin kaduvas maailmas saadab meid lähedaste surm ja sellega kaasnev lein. Tihtipeale kogeb leinaja väga tugevaid tundeid: kurbust, mahajäetust, hirmu ja ka süüd. Tekivad küsimused, millele on raske leida rahuldavaid vastuseid. Alati pole leinaja läheduses neid, kellega tahaks või julgeks tekinud tundeid ja küsimusi jagada. Ometi tuleks leinast rääkida, kuna see aitab uut olukorda mõtestada, tunnete virr-varri sõnastada, ning annab jõudu oma eluga jätkata.

Tartu Pauluse koguduses alustab leinarühm, kus käsitletakse kõiki eelnimetatud teemasid. Soomlaste poolt väljatöötatud programmi alusel toimub seitse kohtumist, mille käigus jagatakse oma leinakogemusi ning õpitakse elama muutunud tegelikkus-

ses. Leinarühma õhkkonnale on oluline usalduslikkus ja üksteise tunnete austamine. Senised kokkupuuted leinajatega näitavad, et leinarühm võib saada oluliseks toetuspunktiks oma kaotusvalu mõtestamisel ja sellega leppimisel.

Pauluse koguduse leinarühm alustab **neljapäeval 18. märtsil kell 18.30** kiriku tiibhoone teise korruse saalis. Oodatud on kõik, kes tunnevad, et nende lein vajab jagamist. Osalejatelt ei eeldata kogudusse kuulumist.

Rühma juhendavad Nelli Vassila ja Tiiu Saupöld. Osalemiseks palume kindlasti eelnevalt registreeruda: tel 5851 9514 või e-postil nelli.vassila@gmail.com.

Rühmas osalemine on tasuta.

Kambja kogudus saab diakoni

Küünlapäeval, 2. veebruaril sooritas usuteaduse üliõpilane Robert Bunder konsistooriumi ees diakoniekssami.

Ordinatsioonitalituse peab piiskop Joel Luhamets Kambja kirikus pühapäeval, 21. veebruaril kell 11.00.

Robert Bunder on Tartu Pauluse koguduse liige. Aastatel 2016 – 2020 oli ta koguduse noortejuht ning 2017 – 2021 koguduse nõukogu liige. Alates möödunud aasta augustist elab ta koos abikaasa ja tütreaga Kambjas. Seal on ta õpetaja Andrus Mõttusele abiks Kambja koguduse teenimisel.

Tartu Ülikooli usuteaduskonnas on Robert magistriõppe esimesel kursusel. 22-aastasena saab temast hetkel EELK noorim vaimulik.

Heidi Meier: jumalateenistusel

Meie koguduses on inimesi, kes on küll pühapäeviti kirikus, kuid keda siiski näha ei ole. Heidi Meier on üks neist, kes viibib sageli tehnikaruumis ja hoolitseb selle eest, et videopilt jumalateenistusest ka nendeni jõuaks, kes ise kirikusse ei saa tulla.

Millisest perest oled sa pärit?

Ma sündisin ja kasvasin üles Saaremaal väikeses külas Kaarma kandis, kus elasime metsaäärses majakeses koos ema, isa, vanaema ja kahe õega. Juba varasest lapsepõlvest mäletan paljude erinevate talutööde tegemist. Mäletan, kuidas vanaema õpetas heinakoormat tegema, et ikka selline tuleks, mis laiali ei vaju. 11-aastaselt õppisin ära, kuidas lehma lüpsata. Meil oli õdedega ka tore lapsepõlvemaailm, kus mõtlesime palju põnevaid mängu ise välja ja luusisime nii maja ümber, metsas kui ka jõe ääres. Mängimise ja koos tegutsemise käigus kujunes meil õdedega välja peaaegu nagu oma keel, mille sõnu omavahel kasutame kohati siiani. Juba lapsepõlves lõi välja ka huvi süsteemselt ümbritsevat jälgida ja uurida. Koos noorema õe Ellega olid meil kaustikud, kuhu märkisime üles näiteks oma keele sõnu, tegime jooniseid peenarde paiknemisest maja ümber ja loendasime noortel ploompudel valmivaid ploome. Kaustiku kaanel oli pealkiri „Teaduskaustik“. Me ei tea siiani, kust me selle mõtte peale tulime, sest kodus meil keegi teadusega ei tegelenud. Täna aga oleme mõlemad Ellega jõudnud ka eluala mõttes teaduse tegemise juurde. Kirikus käimist ma lapsepõlvast ei mäleta, isegi jõulude ajal mitte. Ma käisin 9. klassis, kui meil õdedega küpses plaan, et lähaks äkki jõulude ajal kirikusse. Natuke seletamist selle ümber oli, aga keegi otseselt keelama ei hakanud. Sellest korrast mäletan mingit seletamatut rahutunnet, mis tekkis.

Millisel elualal tegutsed praegu?

Praegu töotan ma Tartu Ülikooli arvutiteaduse instituudis, kus õpetan peamiselt programmeerimise algkursusi ja tegelen teadustööga informaatika didaktika alal, ning õpin ka

informaatika doktoriõppes. Oma tööde ja tegemiste keskel ma tunnen, et teen midagi, millega mulle väga meeldib tegeleda.

Kuidas jõudsid Jumala ja kristliku usu juurde?

Pärast põhikooli lõppu läksin edasi õppima Saaremaa Ühisgümnaasiumisse ja elasin tollal ühiselamus. Oli taasiseseisvunud Eesti Vabariigi algusaeg, mil kõikvõimalikke usulisi liikumisi tekkis palju ja saalid olid rahvast täis. Minu pinginaaber kutsus mind ühele üritusele, millest alates tekkis sügavam huvi. Mul aga olid tollal mõned küsimused, mida ma proovisin küsida, kuid millele ma ei saanud vastuseid. Tollal seal õpetati, et päästmine on oluline ja ristimine on ainult selle hilisem kinnitus. Mäletan selgesti, kuidas mul tekkis küsimus, et kui ristimine on ainult kinnitus ja sellega seoses midagi olulist enam ei toimu, et miks seda siis ikkagi tehakse. Kuna kellelgi ei olnud aega minu küsimustele vastata, siis läks nii, et ma ei lasknudki end tollal ristida ega astunud ka ühegi koguduse liikmeks, kuigi usk oli olemas. Seda ma imestan vahel siiani, kuidas oli mul 15-aastase ja täiesti usukauge noorena selline oluline küsimus nii tähtsal kohal. Ristitud sain ma neli aastat hiljem,

kui elasin juba Tallinnas. Hiljem osalesin aktiivselt koguduste töös ja ka oikumeeniliste konverentside korraldamisel.

Mäletan ühte lugu, kui mindi teenima naistevanglasse ja oli vaja ka pillid, mikrofoni, kõlarid ja muu tehnika kaasa võtta, et muusikat teha. Ükski meesterahvas ei tohtinud sinna pike-malt kohapeale jääda. Siis õpetati mulle eelmisel õhtul ruttu, kuhu üks ja teine juhe käib ning kuidas see tehnika üles panna. Küll oli siis hea meel, kui kohapeal õnnestus kõik tööle saada ja ei hakanud ka vilistama.

Kuidas on usk Jumalasse muutunud sinu elu?

Ma olen oma elus palju kogenud seda, kuidas Jumal on vaikselt juhtinud ühe või teise tegevuse või otsuse juurde. Ma tagantjärele isegi ei suuda ette kujutada, kuidas oleks elukäik läinud ilma Jumalata. Usk Jumalasse on andnud mulle südamerahu ja on aidanud mõista, et Jumala teed on nii palju kõrgemad kui meie mõtted ning et paljud asjad võivad tegelikult siis olla hästi, kui parasjagu tundub, et elu on ebaõiglane. Mulle vahel tundub, et Jumala usaldamises on võti, et oma elu ise mitte liiga keeruliseks elada. Kui elus on eba-kindlust, siis ei tasu olukorda “pääst-

on väga oluline osa kristlikus usus kasvamisel

ma” hakata võtetega, mis teevad kellelegi teisele halba.

Kui konkreetsemalt mõelda, mis kristlikus elus on minu elu, mõtlemist ja kogemusi eriti palju muutnud, siis on need kindlasti palverännakud. Juba rohkem kui 10 aastat tagasi hakati igal aastal Pärnu-Jaagupis korraldama kokkutulekuid koos ühise Eestis rändamisega neile, kes on käinud palverännakutel või tunnevad selle vastu huvi. Nende rännakute ja kuulnud lugudega süvenes huvi minulgi ja nii läksin ma 2015. aasta suvel üksinda Hispaaniasse palverännakule, sihtpunktiks Santiago de Compostela, mis oli erakordne kogemus ja andis kindlust ka elus julgemini tundmatusse astuda. Esimesele järgnes hiljem mitmeid teisi rännakuid Hispaanias, Portugalis, Itaalias ja samuti Eestis.

Oled õppinud ka teoloogiat.

Uudishimuliku inimesena on mul huvi olnud mitmete asjade vastu ja selle käigus on juhtunud, et ka kõrgharidus on mitmel erialal ning üks neist on teoloogia. Kuna ma tulin kristlikku kirikusse täiesti ilma eelneva taustata, siis ühel hetkel hakkas tunduma, et ühes kohas räägitakse ühte juttu ja teises kohas teist ja et mul puudub sügavam arusaamine, millest selles õpetuste paljususe virrvarris tegelikult lähtuda või miks see kõik on selliseks kujunenud. Põnevusest olin aja jooksul päris erinevate liikumiste udest sisse astunud, ka selliseid läinud vaatama, mis mingil juhul minu vaadetega kokku ei sobinud. Ühel hetkel ma tajusin, et on oluline teoloogiat ka süstemaatiliselt õppida ja et see on üks osa minu teest. Need õpingud muutsid ja mõjutasid minu mõttemaailma päris palju.

Miks ja kuidas jõudsid Pauluse kogudusse?

Olin palju aastaid elanud ja töötanud Tallinnas, kui jõudsin ühel hetkel punkti, kus ühed ukсед sulgusid ja teised avanesid ning asusin elama ja töötama Tartusse. Nii jõudiski kätte hetk, kus tuli uues elukohas hakata

mõtleva ka sellele, millises kirikus käia. Üsna ruttu tuli otsus, et just Pauluse kogudus on see koht.

Millised on sinu teenimisülesanded koguduses?

Koguduses aitan teha jumalateenistuse ülekandeid, et need jõuaksid ka nende inimesteni, kes kirikusse tulla ei saa. Täpsemalt istun aeg-ajalt jumalateenistuste ajal tehnikatoas puldi taga, kus on palju nuppe, millele vajutades saab igasuguseid põnevaid asju teha ehk tegutsen kaamerateaga, et jumalateenistuse ülekande pilt jõuaks ilusti vaatajateni. Põnev paradoks on see, et töötasin Tallinnas palju aastaid Eesti Rahvusringhäälingus, kuid tegin seal muid asju ja kaamerateaga töötama ei sattunud. Nüüd teen midagi sellist, mida varem olin eelkõige kõrvalt näinud.

Kas oled oma elus kogenud mõnda erilist palvevastust või Jumala juhtimist?

Olen kogenud Jumala juhtimist erinevates olukordades, kuid kõige rohkem või meeldejäävamalt siis, kui elus on olnud lähenemas pöördepunkt. Selgust olen saanud ka palverännakutel. On olnud ka olukordi, kus keegi tuleb mu juurde ja ütleb, et nägi unes, kuidas ma olen teelahkmel ja et on üks otsus, millega ei tohi viivitada. Sel hetkel teadsin ma täpselt, millest ta räägib.

Ükskord palverännakul Itaalias oli nii, et olid väga kuumad ilmad ja meil oli vesi otsa lõppenud ja olime üsna üksildases paigas tee ääres palava päikese käes, kus ei liikunud inimesi. Olime kaardi pealt vaadanud, et varsti jõuame veekraanini. Kui olime kohale jõudnud, oli seal katkine kraan, kust ei olnud võimalik vett kätte saada. Olime üsna nõutud ja midagi polnud teha. Siis äkki ilmus üks mees jalgrattaga nagu ei kusagilt ja küsis, kas me soovime vett ning seejärel kangutas maapinnalt lahti ühe plaadi, kust pääses veele ligi. Nii täitis ta meie veepudelid ja lahkus sama äkki nagu oli ilmunud.

Veel meenub, et ükskord Hispaanias oli selline lugu, et mul oli kõndides jalg haige ja olin saanud öömajast ühe kepi, et selle najal ikkagi edasi liikuda. Mul oli plaanis suuremasse linna jõudes osta korralikud käimiskepid, et paremini kõndida saaks. Kui olin jõudnud poodi ja ostu ära teinud, mõtlesin, et mida teha nüüd selle kepigaga, mis üle jääb. Mõtlesin, et tahaks anda selle kellelegi, kellel seda päriselt vaja on. Jõudsin seda just mõelda ja astusin poest välja ning poe ukse ees nägin ühte rändurit, kellega olin varem kohtunud ja juttu rääkinud. Küsisin, kuidas tal läheb, mille peale ta hakkas rääkima, kuidas tal on jalg haige... Nii ma saingi selle ülejääva kõndimiskepi anda inimesele, kellel seda vaja oli.

Mida pead kristlase elus kõige olulisemaks?

Ma arvan, et kõige olulisem on osadus Jumalaga ja olla tähelepanelik kaasinimeste suhtes. On hea jääda vaikseks ja kuulatada. Mõnikord on parim lahendus või tee hoopis teistsugune, kui oleme ehk mõelnud või ette kujutanud. Ma usun, et jumalateenistusel on väga oluline osa kristlikus usus kasvamisel.

Mida ütleksid teistele kristlastele julgustuseks?

Kui ka elus on palju asju valesti läinud, ei ole täna liiga hilja, et teha järgmised sammud paremini.

Milline on sinu lemmikkirjakoht Piiblis? Miks just see?

Mind on eri aegadel väga kõnetanud lood Apostlite tegude raamatust, näiteks 8. peatükist Filippuse ja Etioopia kojaülema lugu ja 10. peatükist lugu Peetrusest ja Korneeliusest. Mõlemad on erakordsed lood Jumala usaldamisest

Küsimusi esitas Marek Roots.

Jumalateenistused

14. veebruar kell 10.
17. veebruar kell 17 tuhkpäev.
21. veebruar kell 10.
28. veebruar kell 10.
7. märts kell 10.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraadios, Youtubes ja Facebookis.

Kirikus on avatud kaks **mängutuba**, kus on võimalik jumalateenistust jälgida ekraani ja kõlarite abil. Altarist vasakul seinä ääres on uks ja teisel korrusel tuba kõige pisematele, kes on mängutoas koos vanemaga. Peegelpildis paremal on tuba, kus täiskasvanu jutustab lugu vastava pühapäeva teemal ning eakohasel moel osaletakse jumalateenistusel.

Pühapäevakool

Tunnid laupäeviti kell 11.00:

2–4 aastased (Eleri Luhamets)

5–6 aastased (Ruth Parman)

I–II klass (Kaie Henno ja Kaja Tarto)

III–V klass (Anu Seppa ja Heli Lätt)

VI–VIII klass (Katrin Burman)

Õnnitleme!

17. veebruaril saab meie koguduse liige ja Taizé palvuste pidaja, EELK kantsler ja Kambja koguduse õpetaja **Andrus Mõttus** 50-aastaseks.

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid kolmapäeviti kell 17. Piiskop Joel Luhamets loeb Galaatia kirja ja õpetaja Marek Roots kirja heebrealastele.

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piiblingid:

P. 7. veebruar kell 11.45 (Juta)
E. 8. veebruar kell 15.30 (Liive)
T. 9. veebruar kell 17.00 (Merike)
R. 12. veebruar kell 17.00 (Aino)
E. 15. veebruar kell 15.30 (Liive)
P. 21. veebruar kell 11.45 (Juta)
E. 22. veebruar kell 15.30 (Liive)
T. 23. veebruar kell 17.00 (Merike)
R. 26. veebruar kell 17.00 (Aino)
E. 1. märts kell 15.30 (Liive)
P. 7. märts kell 11.45 (Juta)
E. 8. märts kell 15.30 (Liive)
T. 9. märtsil kell 17.00 (Merike)
R. 12. märts kell 17.00 (Aino)

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 5550 6363.

Liikmeannetusi saab teha kantseleis või ülekandega. Arve nr: EE282200 221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus.

Raamatupood on avatud E-R 10-18, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supiköök E-L 11-13.

Paastuaja palvused

Paastuajal ehk Kristuse kannatamisajal on Tartu Pauluse kirikus reedeti kell 9:30 armulauaga palvus, mis ei kesta kauem kui 30 minutit.

Palvuseid peavad koguduse õpetaja Kristjan Luhamets, abiõpetaja Marek Roots ja piiskop Joel Luhamets.

19. veebruaril	12. märtsil
26. veebruaril	19. märtsil
5. märtsil	26. märtsil

Paastuaja seitsmes reede, 2. aprill on juba Suur Reede ja palvuse asemel on siis jumalateenistus kell 10.

Uus leerikool

Kevadine leerikool algab esmaspäeval, 1. märtsil 2021. a. kell 18. Tunnid on esmaspäeviti kell 18.00 – 19.30. Leeripüha on 16. mail 2021. Oodatud on ka need, kes pole ristitud. Tunde viivad läbi õpetajad K. Luhamets, M. Roots ja piiskop J. Luhamets.

Noorteõhtud

Reedeti kell 19 kiriku noortetoas.

EELK noortepäevad „Tule välja!” on 8.-11. juulil Muhu saarel. Osalemise soovist on juba praegu õige aeg märku anda.

Info: Eliise Raudmets, tel 53805280.

100 aastat tagasi tehti muusikat ja peeti esimene perekonnaõhtu

1921. aastal võis Tartu linn kergemalt hingata – pikad sõja-aastad olid seljataha saanud. Kolmapäeval, 2. veebruaril kell 10 peeti Tartu Pauluse kirikus tänujumalateenistus Tartu rahu aastapäeva puhul. Tänujumalateenistus peeti ka neljapäeval, 24. veebruaril.

Üle pika aja oli Pauluse kirikus taas kontsert. Palvapäeva, 16. veebruari õhtul kell 16 esitasid siin vaimulikke laule preili Leesment, proua Lampson, preili Tiisik ja proua Holst. Orelil saatis neid vilunud organist, härra Rossmann, kes mängis ka soolopalu ja tegi seda nii hästi kui kiriku viie ja poole registriga orelikene võimaldas.

Ajalehes Postimees tõsteti esile Leesmenti esituses kõlanud Rassi „Sei still!” ja Cherubini „Palve”. Pauluse

kiriku akustika tunnistas Postimees kohalike kirikute seas esimeseks: „Seal puudub ainult veel korralik orel, mis muusika ilu täies ulatuses laseks mõjule tulla.”

Mööduka hinnaga piletid (15 kuni 50 marka) olid müügil tund aega enne kontserdi algust kohapeal. Kontserdi puhaskasu läks orelile heaks.

Koguduse õpetaja Arnold Habicht unistas neljahäälset liturgiat laulvast kogudusest. Selle nimel asus ta tööle. Ta trükkis noodid, pani kirikulised istuma häälerühmade kaupa, leidis igasse rühma mõne kindlama laulja ja alustas liturgia lauluharjutustega pärast jumalateenistust. Hiljemalt 3. veebruaril 1921 sai esimene harjutus pärast õhtust jumalateenistust teoks.

Koguduse esimene perekonnaõhtu peeti pühapäeval, 20. veebruaril 1921 Karlova Korraldusseltsi ruumides (tolleaegse aadressiga Tähe 13).

Õpetaja A. Habicht pidas ettekande, milles ta võrdles Buddhat ja Kristust. Laulis koguduse koor. Duette esitasid preili Leesment ja proua Lampson, koguduse abiõpetaja Gunnar Knüffler esines tšelloga ja preili Kase kandis ette klaveripalu.

Perekonnaõhtule pääsemiseks tuli ette näidata koguduse liikmekaart. Võõrad pääsesid sisse liikmete soovitusel. Postimehe sõnul oli osavõtt ülielav. Seesugune pidu pakkus oma laadi poolest vaheldust sellele, millega muidu oldi harjutud. Kulud kaeti osalejate vabatahtlikest annetustest.